

HOMILIE OUDJAAR / NIEUWJAAR 2010 / 2011.

Het kan niet gemist worden, dat magische moment van de jaarwisseling, komende nacht. Eerst vieren wij oudejaarsavond, die in vele gezinnen een vaste invulling kent: gezelligheidsspelletjes of tv-kijken. Op radio en tv worden de laatste seconden van het oude jaar hardop afgeteld. En dan is er het magische moment van de jaarwisseling. Ook hier zullen na de twaalf slagen van ons torenuurwerk onze drie kerkklokken op een feestelijke wijze het nieuwe jaar inluiden. In huiselijke kring zullen wij elkaar omhelzen en elkaar een Zalig Nieuwjaar toewensen. Intussen schieten de vuurpijlen de lucht in en spatten met een luide knal uit elkaar.

Eigenlijk staat niet alleen deze avond maar de hele decembermaand al in het teken van afronding. Het oude jaar wordt op vele terreinen afgesloten. Er worden alle mogelijke verkiezingen gehouden. De sportman en sportvrouw van het jaar is al gekozen. Ook de politicus van het jaar volgens de krant of volgens de gewone mensen. Het lijkt erop, alsof elk jaar tot een wedstrijd wordt gemaakt. Verder zijn er allerlei beschouwingen over de economie of over de wereldpolitiek en het kerkelijke leven. Dit jaar is het kerkelijke nieuws in mineur geweest. Onze bisschop Mgr. Wiertz sprak in zijn adventsbrief van een zwarte rand rond het licht van kerstmis vanwege het misbruik, dat gedurende wel 50 jaar verzwegen was en waarin de slachtoffers hun verhaal niet konden vertellen. Wij schamen ons ervoor om met deze feiten geconfronteerd te worden. De kerk in de beklagdenbank. Het doet pijn te weten hoeveel leed door kerkmensen in jonge levens van kinderen is aangericht.

Maar wij weten ook, dat misbruik een gebeuren is, dat zich ook afspeelt achter menige gewone voordeur in even veel stilte, in een gewone straat van stad of dorp. Misbruik is een ziekte van de mensheid. Kerkmensen zijn nog geen heilige mensen. Maar bij hen doet dit kwaad dubbel pijn. Het leert ons, dat niemand daarom zelfgenoegzaam kan zijn en dat diegenen die met gezag in de kerk zijn bekleed, altijd bescheiden mensen moeten zijn. Maar het mag ons niet doen vergeten, dat tegelijkertijd, ook in het afgelopen jaar, zovele mensen in hun geloof kracht en troost hebben gevonden. Jezus Christus blijft ons trouw ook in deze ontredde tijd.

Vele jaaroverzichten zijn te bekijken of te beluisteren. Ze geven meestal een optelsom van de schaduwkanten van ons bestaan, waartegenover de lichte momenten nauwelijks aan bod komen. Er zijn oorlogen, aanslagen. Er is de terreur, die op vele plaatsen onschuldige en niets vermoedende mensen wegvaagt. Er zijn de donkere kanten ook van de Westerse wereld die zich zo superieur gedraagt, dat ze geen oog voor de gegroeide haat, of de gekwetste gevoelens van andere volkeren en culturen. Het westen heeft geen oog voor de afkeer die er leeft voor onze westerse, decadente cultuur die wij met onze hoogmoed aan andere volkeren willen opleggen. Hebben wij wel het recht om ons tot norm voor de wereld te maken?

Natuurlijk heeft het afgelopen jaar ook in het teken gestaan van de creditcrisis en de gevolgen ervan voor de wereld. Wat is de euro waard? Wat is mijn pensioen waard? Wat is mijn huis waard? Wij weten hoe deze crisis is ontstaan. Maar ligt aan deze crisis niet eveneens een geestelijke crisis ten grondslag? Wij zoeken ons houvast in geld en goed. Persoonlijke belangen gaan voor gemeenschappelijke belangen. Maar: leeft een mens alleen van geld en goed? Heeft iedere mens het ook niet nodig, dat hij zich bemind weet en dat hij/zij kan beminnen? Heeft iedere mens het ook niet nodig om tevredenheid in het hart te dragen, die hem/haar in staat stelt om gelukkig te zijn?

Hebben wij daarbij niet een God nodig, die trouw is aan ons en die ons inspireert om iets goeds van het leven te maken. Want God heeft ons het leven geschonken en Hij gaat met ons mee door het leven als een gids en leidsman. God houdt ons op koers. Daartoe heeft hij ons het gevoel gegeven voor goed en kwaad. Eens zal Hij ons weer in zijn hemelse liefde opnemen.

Vanavond, hier samen, dient zich tenslotte de vraag aan: Hoe is mijn en uw eigen jaaroverzicht? Wat nemen wij mee vanuit het oude jaar, dat wij zoals Maria in ons hart bewaren en bij onszelf overwegen? Wat bewaren wij van dit jaar in grote dankbaarheid en waaraan willen wij liever niet meer herinnerd worden? Wat hebben wij van het afgelopen jaar geleerd? Waar zit de geestelijke winst en groei?

Een jaaroverzicht van onze parochie omvat een aantal terreinen. Het afgelopen jaar heeft vooral in het teken gestaan van het grote jubileum '80 jaar parochiekerk St.Martinus'. Diverse liturgische activiteiten hebben in dit teken gestaan. Ook zijn te vermelden de activiteiten buiten het kerkgebouw.

Ook is te vermelden, dat wij van 20 geliefde parochianen hier afscheid hebben genomen. Er is het blijde cijfer van 9 dopelingen, 23 eerstcommunicanten, 18 vormelingen en 3 huwelijken. We denken terug aan allerlei activiteiten van de diverse werkgroepen, de inzet van de vele vrijwilligers. Wij danken alle mensen die de parochie op welke wijze dan ook ondersteund hebben.

Een jaarwisseling doet je stilstaan bij de vraag: Hoe ervaar ik het voortschrijden van de tijd? Zijn de jaren enkel een voortdurende herhaling van telkens weer de vier jaargetijden? Dat was in de oudheid de meest voorkomende tijdsbeleving. Of herkennen wij ons in het Bijbelse denken, waar het voortschrijden van de tijd omschreven wordt als een pelgrimstocht naar de bestemming van het eeuwige leven bij God?

Wij leven dus niet om zomaar altijd weer hetzelfde door te maken, maar ons leven heeft een doel. Wij mogen de gebeurtenissen in ons leven in het perspectief van de pelgrimstocht plaatsen. Dan wordt iets heel eigens van ons geloof zichtbaar. De momenten worden door ons geloof anders. Christenmensen mogen altijd hopen en vertrouwen.

Vragen we ook onze hemelse Moeder, dat zij met ons meetrekt op deze pelgrimstocht langs de vele gebeurtenissen die iedere mens in zijn leven meemaakt, opdat ook zij ons eens mag begroeten in het huis van de hemelse Vader. Amen.